

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI

1979

МАЙ

12

Събота

Вестникът е основан през 1953 година

Брой 58 (4201)

Цена 1 стотинка

Изискването за многостранна и ефективна реализация на младежта, поставено в Писмото на ЦК на ДКМС, може да се осъществи само с ранно събуждане и насочване на интересите, с правилно професионално ориентиране. Това е основната цел на кръжоците по електроавтоматика и по стругарство в Павликени с ръководители Петко Джамбазов и Минко Танев.

Сто години български съобщения

Преди повече от сто години във Велико Търново, Свищов, Горна Студена и други селища са открити първите граждански пощенски станции в още неосвободеното ни Отечество. А на 14 май 1879 г. братята-освободители предават всички съоръжения на младата българска държава и тази дата става рождена на съобщенията.

В чест на 100-годишния юбилей снощи в ДМТ „К. Кисимов“ се състоя тържествено събрание. Сред присъстващите бяха първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, председател на Окръжния народен съвет Димитър Църов. Доклад прочете Гено Краев, директор на Окръжното управление

на съобщенията. Поздравителен адрес от името на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет прочете Ангел Гугов, първи секретар на общинския комитет на БКП. Приветствие от името на Министерството на съобщенията и ЦК на Профсъюза на работниците от съобщенията прочете Иван Алазов, член на бюро на ЦКПС. Обявена бе заповедта за награждаването на ветерани и първенец с високи правителствени отличия. Изпратени бяха телеграми до ЦК на БКП и съветско посолство.

Събрането завърши с поздравителен концерт.

Михаил МАНОЛОВ

Разширяват се услугите

В чест на юбилейния си празник колективът на Районната станция на съобщенията в Стражица разширява съобщителните услуги. Под ръководството на техника Иван Кънев, монтьорите Николай Рачев и Петър Неялков извършиха частично разширение на мрежите в селата Чапаево и Ново градище.

През тази година ще влезат в експлоатация нови пощенски станции с АТЦ в селата Асеново, Благоево и Виноград. Завърши реконструкцията в станция Лозен, ще приключи строежът в Мирво и ще се монтира АТЦ в село Бойка.

Всичко това ще подобри качеството на съобщителните услуги.

Златка ПАШАЛАНОВА

Преходно червено знаме за качество

Колективът на Зърнено-фуражния комбинат „Трифон Саралиев“ за първото тримесечие на тази година произведе продукция с оценка „К“ за 1 182 000 лева, което е предвидената за 457 000 лева. Презизпълнен е и планът за производството на продукция с оценка „Л“. Тези постижения го наредиха на челно място в социалистическото съревнование в ДСО „Зърнени храни и фуражи“ по инициатива на комбината.

Вчера първият заместник-главен директор на обединението Димитър Драганов връчи на колектива преходно червено знаме и грамота — за най-добри успехи по качеството през първото тримесечие на 1979 година.

Семинар с млади творци

Вчера в старата столица се състоя семинар с млади литературни творци, организиран от клубовете на децата на културата в Шумен, Търговище, Горна Оряховица и Велико Търново.

Доклад за състоянието на съвременната поезия и проза изнесе литературният критик Христо Стефанов. Вечерта в Клуба на децата на културата се състоя литературно четене на участниците в семинара.

Христо СТОЯНОВ

Науката — производителна сила

Приносът на Института по соята в Павликени за увеличаване на селскостопанското производство • Технология, при която 3 плюс 3 е равно на 8 • С пораснал международен авторитет

Ускоряването на внедряването на научно-техническите постижения в производството бе един от основните обсъждани въпроси на пленума на ЦК на БКП за усъвършенстване на социалистическата организация на труда и плановото ръководство на селското стопанство, състоял се през март тази година. Решаването на този проблем е голяма задача за Института по соята в Павликени, като усилията се насочват главно за увеличаване на зърнено-фуражното производство.

Досегашните заслуги на института в тази област са безспорни. И ако за последните 6 години площта на соята в нашата страна се увеличи над 7 пъти, добивите се удвоиха, а общото производство на соево зърно нарасна над 10 пъти, значителен принос за това имат и научните работници от Павликени.

За мащабите на работата, която се извършва тук, най-добре говорят фактите:

Тази година институтът създаде собствена технология за съвместно производство на соя и царевича на площ от 313 000 дека.

На други 356 000 дека със съдействието на научните работници се прилага програмиране на добива.

Институтът осигурява производителите на соя от цялата страна с бактериалния препарат „Нитрагин“, от чието прилагане годишно се спестяват над 20 000 т амониачна селитра.

Тази година тук ще се произведат 1200 т първокласни семена от соя и над 1000 т от пшеница.

Всички лев вложен за наука носи ефект 35 лева.

Най-голям интерес безспорно представлява разработената от ст. н. с. Христо Горанов и н. с. Кина Горанова промишлена технология за съвместно отглеждане на соя и царевича за зърно.

При новия метод се съят ленточно, като се редуват 6 реда соя с 6 реда царевича. Благодарение на по-добрата взаимовръзка разработената технология на системата „почва-вода-растение-климат“ от всеки 3 декара соя и 3 дека царевича отглеждани по тази технология се получава толкова продукция, колкото от 4 дека соя и 4 дека царевича, засети самостоятелно.

Внедряването на разработката в практиката става по принципно нова договорна система, която е в съзвучие с новия икономически механизъм. Институтът не само пред

лага технологията, но обучава специалистите и механизаторите, съдейства за получаване на първокласни семена, хербициди, торове и контролира извършването на основните мероприятия — изсяване на хербициди, сеитба, напояване и прибиране.

При получаване на по-високи добиви от предвидените в договора предложителът получава 10 на сто от стойността на допълнителната продукция. Ако резултатите са по-малки от предвидените, но по-високи от полученото от самостоятелните посеви, институтът получава 5 на сто от стойността на допълнителната продукция. При еднократно добиви предложителът не се премира.

По нов начин се уреждат и въпросите, свързани с взаимните задължения така, как то изискват и решението на Мартенския пленум на ЦК на БКП от т. г., институтът се превръща в организация, която заедно с АПК отговаря за производството на соя и царевича на договорените площи.

Международният авторитет на института расте непрекъснато. По линията на СИВ той ръководи темата за усъвършенстване на производството, изсушаването и съхранението на соевото зърно. Съвместно с Темирязевската академия в СССР се работи по проблемите на програмните добиви, тясно сътрудничество е установено с Института по зърнени и технически култури в гр. Фундуля в Румъния, по технологията, разработена от научните работници в Павликени, се отглежда и соя в Ирак.

Започнал преди 54 години като земеделско опитно поле, днес Институтът по соята все повече се утвърждава като център на селското стопанство, който непрекъснато издига на по-високо равнище научното обслужване на селското стопанство, като място, където се творят и внедряват принципи нови решения за бързо увеличаване на производството на фуражно зърно и повишаване на рентабилността. И приносът му в тази област става все по-голям.

Николай ТОМОВ

Приятелско посещение

Вчера във Велико Търново бе посланикът на Полската народна република в Софийска Любана Мотика. Първият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев запозна високия гост със социално-икономическото развитие на окръга, с неговото историческо минало и културни традиции, за дружба на третиците се от Великотърновски окръг и Краковското воеводство. На срещата присъстваха Димитър

Църов, председател на Окръжния народен съвет и проф. д-р Димитър Филипов, ректор на Великотърновския университет „Кирил и Методий“ и председател на дружеството за българо-полска дружба.

След обяд полският гост има среща с ръководството на Великотърновския университет и разгледа забележителностите на старополския град.

Петър КАИШАНОВ

Празнуваха химиците

Завчера в салона на градското читалище в Свищов се състоя тържествено събрание по случай Деня на химика — 13 май. На тържеството присъстваха и другарите Николай Пашов, секретар на Окръжния комитет на БКП, Иван Димитров, първи секретар на Свищовския общински комитет на Партията, Ботко Хубавий, секретар на ЦК на Профсъюза на работниците от химическата промишленост, и други.

Кратък отчет за успехите на колектива на СХК „Свилоза“ направи инж. Величко Куев, зам.-главен директор на комбината. Подчертано бе, че е преизпълнен и планът за четиримесечното на тази година. Начело в съревнованието са

колективите на РМЗ, ТЕЦ и Целулозен завод. Само през първото тримесечие свищовските химици са реализирали икономия на материални ресурси за 1 556 000 лева.

За добрите успехи дългогодишните изтъкнати производственици и ръководители бяха отличени с правителствени награди. На дежурния инженер в Целулозен завод Лазар Кръстев бе връчен „Народен орден на труда“ — сребърен; на Ангел Киров, майстор по ремонта в Шапелен завод — „Народен орден на труда“ — бронзов, а на Аниета Аспарухова, пренамотвачка в Завода за изкуствена коприна — медал за трудово отличие. Шест човека получиха значката „От-

личник на Министерството на химическата промишленост“.

Приветствие към химиците поднесе другарите Николай Пашов — от името на Окръжния комитет на БКП, и Борис Тюняев — от името на групата съветски специалисти, работещи в комбината.

Тържеството завърши с програма, изпълнена от художествени самодейни колективи при СХК „Свилоза“.

По случай деня на химика в Свищов бе открита изложба на техническото и научното творчество на младежта от СХК „Свилоза“, както и на изделия, произведени в комбината.

Иван КУЛИНСКИ

ЗА ДУШЕВНОСТТА НА СЪВРЕМЕННИКА

В изпълнение на програмата на Окръжния съвет за култура за по-тясна връзка на децата на изкуството с трудовите хора два дни гост на Велико Търново и окръга беше писателят Камен Калчев, народен деятел на културата, герой на социалистическия труд, лауреат на Димитровска награда. Той има срещи със свои читатели в Килифарево, с работниците от фабрика „В. Мавриков“, с учениците от Езиковата гимназия във Велико Търново, с колектива на в. „Борба“. Представители на редакцията се срещна с Камен КАЛЧЕВ, който беше любезен за сподели свои мисли по някои проблеми на литературата.

С писател като Камен Калчев може да се разговаря по много въпроси. Усилията му на художник улавят сложността на времето, в което живеем, дирият трайния му белетристичен образ. Свидетелство са книгите, сред които се открояват „Двама в новия град“, „Семейството на тъкачите“, „Софийски разкази“, „Огнено лято“ и „Въстанието“, „Огледалото“... К. Калчев следи с непрекъснато любопитство съвременния литературен живот и може да изненада с оценкита си, с живота си реакция не само по повод на книги от големите автори — негови връстници, но и за творби на най-младите. А това не е малко и се среща рядко у нас. Камен Калчев може да изненада и с трайния си интерес към явленията на чуждите литератури, защото ще се окаже, че е прочел латиноамерикански роман или цикъл разкази от английска авторка на страници на последната книжка „Иностранна литература“, преди ние, младите, да сме подирли спящието... Но предпочетох въз

рошите, с които се обърнах към него, да бъдат около един център — как изтъкнатият писател вижда и схваща ролята на нашата днешна литература в пропастите, които формират душевността на съвременника.

— Другарю Калчев, като държите сметка за характера на съвременния живот, смятате ли, че литературата играе ролята на активен фактор за формирането на душевността и нравствените норми на съвременника?

— Безусловно смятам, че литературата играе активна роля за формирането на духовния и нравствения облик на съвременния човек. Това е доказано от живота и практиката на хиляди хора по света, в това число и у нас. Хубавата книга формира у хората не само идейни и нравствени принципи, но и тях е мощен фактор и за естетическото възпитание на човека, за усъвършенстването на вкуса му към красотата. Ето защо художествената литература трябва да се превърне в жизнена необходимост...

— Вие имате максима — „Да се работи и живее в името на тия, които си отидоха, и в името на тия, които идват...“ Верен ли сте и във всеки момент на творческия си път? И чувствувате ли разлика във формите на тази вяност между проявите си през 40—50-те години и сега, през 70-те години?

— Очевидно с тая мисъл съм искал да подчертая необходимостта от поддържането на тясна връзка между традицията, настоящето и бъдещето;

между поколенията от миналото, от днешния и утрешня ден. Без тази дълбока идейна и духовна връзка не би имало напредък в целокупния живот на хората. Формите за осъществяване на тази връзка са различни, в зависимост от времето, от изискванията на годините, през които живее и твори човек. Но основният принцип — да се предава опитът на поколенията в името на прогреса, си остава един и същ. В този смисъл разлика има между 40—50-те години и 70-те години. Тогава имаше един конкретни задачи, сега — други.

— Занимава Ви темата на близкото минало, привличат Ви проявите на съвременността. Как преценявате лично за себе си — коя от тия две групи Ваши творби по-пълноценно въздействат върху съзнанието на читателя?

— Аз смятам, що се отнася до „въздействието“, това зависи до голяма степен от идеята и художествената стойност на произведението. Но когато имаме работа с произведения, еднакви по стойност, безусловно, книгите, които третират теми и сюжети из съвременния живот, играят по-голяма роля върху съзнанието на човека: те са му по-близки, по-интересни, ако щете и по-понятни. Например „Двама в

новия град“ и „Огледалото“ са много по-близко до съвременния човек, отколкото „Генерална проверка“. Защото в първите два романа съвременният читател намира по-директен отговор на своите въпроси, отнасящи се до живота, отколкото във втория роман, който третират една отминала историческа тема. И това е според мен, естествено.

— Към положителния герой в съвременната проза се отправят изисквания — от една страна, че не обхваща сложността на противичния живот, от друга — че не възплаща идейно-естетическия идеал на съвременника. Как гледате на функциите и мястото му?

— Положителният герой, като естетическа категория, трябва да се разглежда в неговата богата, многообразна и сложна съвкупност от преживявания, морални и политико-философски изисквания. Той е богата, сложна, противоречива, конфликтна и съвременна целенасочена, монолитна и устремена напред личност, която движи живота по спиралата на прогреса. Тази конфликтност и дълбока вътрешна противоречивост трябва да се разглежда в диалектическо единство с модалността и целенасочеността. Само така ние ще постигнем правдиво и пълноценно отра-

вяване на положителния герой. Не икони, а живи човешки образи трябва да рисуваме.

— Да посочите пет белетристични творби от последните десет-петнадесет години, които според Вас могат и трябва пълноценно да въздействат върху нравствения облик на съвременника.

— Това е твърде трудна и отговорна задача... Пък и рискована. Боя се, че моите предпочитания могат да заблудят читателя, тъй като се отнася до личен вкус, до лично предпочитание.

— Мога да кажа само едно: че през последните 10—20 години нашата съвременна социалистическа литература създаде много интересни, хубави, високо идейни и художествени произведения, които представят достойно България и пред външния свят.

— На коя своя книга, от досега създадените, отреждате най-дълъг и продуктивен живот в съзнанието на българина? И на коя друга от замислените, но ненаписаните все още?

— При избора на живота. „Двама в новия град“ и „Софийски разкази“. За „перодната любов“ — да не говорим!

Иван РАДЕВ

ОТГОВОРЕН ИЗПИТ ЗА ДРАМАТУРГИЯТА И ТЕАТРИТЕ

Пред VI национален преглед на българската драма и театър

Традиция вече стана на всеки пет години да се провеждат националните прегледи на българската драма и театър, които се превръщат в един от най-значителните събития на театралния живот у нас. Те се организират от Комитета за култура, Съюза на артистите в България и Съюза на българските писатели.

Тазгодишният национален преглед ще се състои от май до юни и ще бъде на два етапа: зонални прегледи в шест района на страната и заключителни прегледи в София.

От 20 до 30 май Велико Търново ще бъде домакин на районния преглед, в който ще участвуват театрите от Русе, Габрово, Шумен, Сливен и Велико Търново. Всеки от тях ще се представи с две постановки на български пиеси, едната от които задължително написана в годините след V преглед.

Габровският театър ще се представи с „Този малък земен“ от Георги Джагаров, и „Криминална песен“ от Иван Радоев, Сливенският театър с „Пътят към Мозамбик“ от Борис Априлов и „Експеримент с благородния царски елемент“ от Генчо Стоев, Шуменският театър с „Отвъд миражите“ от Драгомир Асенов и

„Атестация“ от Лозан Стрелков, Русенският театър с „Босилек за Драгико“ от Константин Илиев и „Лазарица“ от Йордан Радичков, Велико търновският театър с „Проше сът против богомилите“ от Стефан Цанев и „Римска баня“ от Станислав Стратиев.

Писател на Стефан Цанев е тясно свързана с историята на Втората българска държава, с Търново. Втората пиеса е на съвременна тема и поставя за решаване някои остри проблеми на нашата действителност.

И двете произведения са значителен успех на своите автори и на нашата драматургия и да се надяваме, че те ще бъдат защитени добре от

творческия колектив на Велико търновския театър.

Този път статутът на прегледа позволява представяне то на произведения от българската класика и от фонда на социалистическата ни драматургия. По този начин значително се разширява идейно-тематичният и жанрово-стилистическият диапазон на прегледа, на който ще бъдат представени творби на различни поколения български драматурзи.

На районния преглед в старата столица наред с такива изтъкнати представители на

социалистическата драматургия като Георги Джагаров, Лозан Стрелков, Драгомир Асенов ще бъдат представени и автори от средното поколение — Йордан Радичков, Иван Радоев, Генчо Стоев, Борис Априлов и по-младите — Стефан Цанев и Станислав Стратиев.

VI национален преглед е посветен на 35-та годишнина на социалистическата революция у нас. Той ще отрази реалното състояние на нашата драматургия и повишените изисквания на зрителите към театъра.

Българският театър и българските драматурзи са дали и дават своя достоен принос в изграждането на родната ни социалистическа култура, те вливат усилията си в създаването на онова, което наричаме бъдеща комунистическа цивилизация.

Ние се надяваме, че VI национален преглед ще бъде на още по-високо идейно и художествено равнище от предшестващите го. Основание за това ни дават някои от пиесите и техните постановки.

На нашия Велико търновски театър желаем да завоюва достойно място в този преглед.

Христо МЕДНИКАРОВ

Обаятелен художник и революционер

35 години от гибелта на Стефан Куцаров

Образът на Стефан Куцаров, подвигът на обаятелния художник и революционер са скъпи за всички, които го знаят. И не само за тях. Всеки, който по някакъв начин се докосне до делото му, до творчеството или личността му, бива спечелен от голямото обаяние на художника и човека Стефан Куцаров. Защото той бе съчетал в себе си високите добродетели на гражданина, на боец и художник-герой.

Силна, неспокойна и волева личност! Такъв бе той и в своето творчество, което ни остави и което ние сме длъжни да пазим и популяризираме като част от националната ни духовна съкровищница.

Стефан Куцаров е типичен представител на онова революционно поколение от 30-те години, което Партията отгледа и възпита, за да се запихат делата му в най-светлите страници на десетилетните борби против фашизма и капитализма. Това поколение влезе в борбата в цъфтежа на своите сили, мина през огъня на най-ожесточената битка против фашизма и капитализма — въоръжената съпротива. То носеше героично тежестите на тази борба и даде крупен принос за победата на 9 септември 1944 година.

Но нашият Куцаров принес в жертва на своята страна, на своя народ не само младостта си, не само живота си, но и вдъхновението и таланта си на художник, неуряджките пориви на творец на реалистичното войовашо изкуство.

Той здраво държеше пистолета, знаеше срещу кого, кога и как да го насочва. И в същото време вдъхновено и всеотдайно държеше четката, палитрата, молива и също знаеше да ги насочва като мощно оръжие против несправдливите, да зове с картините си на бунт, да възбуди и безсмъртни най-героичния народ, от борбата му против фашизма и капитализма. С голямо умение Куцаров разкриваше напелия бунт на едно поколение срещу социалната неправда, непреодолими стремеж на това поколение към нов свят, ръководен от кому-

нистите, такъв, какъвто го знаеше в своите младежки спомени от комсомолските си години в необятната руска страна.

И сега си спомням старата едновековна сграда на Търновската гимназия, оживения глъч в нея, горещите спорове в междучасията, дискусиите, чудно приятните туристически излети. И във всички тези спомени спонтанно, неволно винаги изпъква сред другите леко приведената фигура на Куцаров, неговото одухотворено лице, пронизателните, топли и покояващи очи, заразителната усмивка!

Сякаш и сега застава пред мен младият художник-гимназист, който илюстрираше ученически стеновник „Бодност“ с рисунки и карикатури, рисуваше декори за младежките театрални представления на ремонстате. И как смогна този юноша само след няколко години да се утвърди като завършен художник, първенец и любуем на художествената академия, как разгърна той своя талант! Как съумя тази кристално чиста и кротка душа, която рисуваше с любов своите графики, същевременно да пише революционни лозунги, да участва разярено в студентските демонстрации, да бъде куриер на Централния комитет на Партията и Ремса и да пренася строго секретни и изключително важни поръчения до Шуменския окръжен комитет на Партията и Ремса, да живее нелегално в столицата, да израсне до изпитан, професионален конспиратор и революционер!...

Малко на брой са неговите творби, но в тях се оглежда един свят, настръхнал от социални противоречия, гръми бунтът на времето, трещи страшна динамика, клокочи самата революция.

На Куцаров не достига времето да изяви докрай своя ярък талант. Неговата младост бе прекъсната през едно майско утро на 1944 година. Секна неугасващата му жажда за свобода и красота.

Пенчо КУБАДИНСКИ

(Из предговора му към книгата „Художникът от сутерена“ на Петя Цолова)

Честувах своя патрон

Членовете на бригада „Пеньо Пенев“ от МЗ „Метал“ — Велико Търново честуваха своя патронен празник — 49-годишнината от рождението на поета с ватенката. Това беше по-

вод за посещение в родното му село Добромирка. Те разгледаха къщата-музей и „однесоха цветя и венец пред неговия бюст-памятник.

Румяна РОМАНОВА

Достойно представяне на студенти

На състояния се неотдавна в различни университетски градове VII общостудентски фестивал на художествената самодейност представителите състави на Велико търновския университет „Кирил и Методий“ защитиха достойно името на университета.

Смесеният студентски хор с диригент ст. преп. Иван Начев

спечели първа награда в прегледа на музикалната самодейност в Габрово. Първи се класира в Бургас и студентският театър „ВИК“ с пиесата на Иван Радоев „Петрол“, постановка — Иван Евстатиев. Трето място сред участвувалите във Варна осемнадесет състав зае танцовият колектив при ВТУ.

Георги МАРИНОВ

Паметник на приложното изкуство

Свищовската църква „Преображение“ строена със средства на свищовския еснаф през 1836 година, е уникален паметник на приложното изкуство. Тук се намира един от много редките в страната, изяшен със своята фина изработка, дървен иконостас, дело на неизвестен майстор от тревненската резбарска школа. Изграден от красиви растителни орнаменти, с вълнени между тях фигури на

реални и митически животни, този иконостас е истинска „приказка от дърво“.

Друга забележителност на църквата са изящените икони от ковано сребро на майстор Куянджи Стоян, един от най-добрите майстори-златари през миналото столетие в Свищовския край, оставил ни тези прекрасни произведения на изкуството.

Николай МИЛЧЕВ

Изява на самодейци

Хубави традиции има театралният състав при читалище то в Балван. В него участвуват млади хора, които работят в селото — учители, служители. Вечер, след работата ренетират до късно, за да зарадват своите съселани, за които културните прояви са малко, но винаги носят наслада.

Всяка година самодейците подготвят по една постановка. След едногодишно прекуване неотдавна те зарадват балванчани. На премиерата на пиесата „Светла“ от Иван Василев читалищният салон беше препълнен. Зрителите аплодираха добратата игра на актьорите.

Милка ВАСИЛЕВА

Жизнеутвърждаващото изкуство на млади съветски художници

Организираната във В. Търново изложба на млади художници на РСФСР е още една крачка напред в развитието на културния обмен между българските и съветските творци в областта на изобразителното изкуство. Изложбата представя интерес за нашата обществост и е ценен принос в развитието на културния живот в града.

Представените произведения на изящите и на приложните изкуства — живопис, графика, гоблени и стъклопластика — разкриват стремежите, възнемиения и постиженията на младите съветски художници в един определен етап от творческото им развитие, разкриват тяхната ангажираност към проблеми — актуални по своето звучене за съветската съвременност.

Като тематично разнообразие, проблематичност и обем живописният раздел заема централно място в експозицията. Разнообразие на творчески изяви се наблюдава в областта на тематичната композиция, портретния и пейзажния жанр.

Като основна в представените произведения се утвърждава трудовата тематика. От такъв характер са творбите „Нива“ и „Начало“ на Титаренко, „Селски празник“ на Бабаш, „Бам“ — Проспект „Винохуров“ на Инокентиев и други.

Във връзка с композиционното изграждане на творбите трябва да се отбележи наличието на индивидуални авторски решения и изяви при отделните художници. Особен интерес в тази насока представляват композициите на Бабаш — „Откуп за невеста“, „Селски празник“ и „Трактористи“. Представени са многофигурни композиции с плоскостно-декоративна трактовка при разработване на човешките фигури. Особена поетичност създават ритмът на повторение на основните групи и качерните размери на творбите, близки по дух до изкуството на миниатюрата.

По отношение на богатството на фактурните търсения в представените произведения могат да се посочат няколко имена — художниците Лукиш, Римшин и Маслов.

На общия фон от творби в експозицията композициите „Разговор“ на Тихонов и „Пролет“ на Степан представяват особен интерес във връзка с проблема време — живописна творба. В посочените произведения се наблюдава продължение на традициите с идващи от творчеството на Петров — Водкин. Както в една част от творбите на Водкин, така и тук бихме могли да говорим за осъществяване на фиксиран във времето момент и за усещане на извънвременност, постигнати чрез композиционни решения, типаж, колорит и пресъздадено общо настроение в творбите.

Портретният жанр намира своето разрешение в творчеството на художниците Трифонов, Шуриц, Тихонов и други. Представените портрети са близки по своите композиционни решения. Акцентът е поставен върху лицето и ръцете в човешките фигури като основни изразни компо-

ненти. И тук фонът не е пасивен, а допълва основния авторски замисъл. Понякога той е носител на емоционалното настроение в творбите. Типичен пример в това отношение представлява „Женски портрет“ на Трифонов.

И пейзажните произведения в експозицията носят характерните особености на авторската индивидуалност. В тази насока творбата на Лукин „Вечер в село“ представлява интерес преди всичко с пресъздаденото настроение, постигнато чрез колоритни и фактурни решения. Специфични атмосферни и композиционни изяви, в някои от случаите граничещи с композиционни решения в японската пейзажна живопис, представяват пейзажните платна на Фоменко — „Денят захожда“ и „Утро-песен“. В посочените творби високото ниво на обобщението е пряко свързано с темата.

В почти всички пейзажни творби е потърсено и отразено „състоянието“ на природата.

Пейзажът на Римшин „Ноември на старата ладога“ представлява интерес преди всичко като композиционно решение и техника на полагане на живописното петно.

Представените в експозицията от младите съветски художници графични творби — цветна графика, рисунки с молив и въглен, където конкретно в случая бихме могли да потърсим най-висока степен на артистичност, оформителни и други — се утвърждават преди всичко със своята тематична и гражданска ангажираност и разнообразие на авторски композиционни и пластични решения. В тази насока особено впечатление правят експресивността и композиционната раздвиженост в една значителна част от графичните листове, а конкретен пример представляват графиките „Агитация“ на Андреев, „Първият дом“ на Амелянич, „Освоиха“ на Непомнящий и други. Тук художниците се отзовават на актуалните проблеми на деня. Трудовата тема заема централно място в тяхното творчество.

В представените произведения на приложните изкуства — гоблени и стъклопластика — като основен се налага стремежът към естетизация при изграждането на формата. На базата на една реалност авторската фантазия разкрива своите неограничени възможности. Чувството за цвят, за цветни хармонии е в унисон с решенията за формата, в което трябва да бъдат поднесени художествени творби. Успоредно с това се наблюдава едно строго придръжане към конкретно поставената тема. В този смисъл интерес представляват творбите на художничката Каренкова — 4 тематични гоблена „Африка“, „Австралия“, „Азия“, „Европа“ и други.

Като цяло изложбата на младите художници на РСФСР със своето оптимистично звучене разкрива възможностите в съветското изкуство, стремежът на младите да утвърдят и наложат своя, индивидуален, авторски почерк в границите на развиващите се през последни

ТИТАРЕНКО А. М.

„Начало“

ИНОКЕНТИЕВ Н. Н.

„Бам — проспект „Винохуров“

те десетилетия направления в съветското изкуство; да се отзоват на актуалните проблеми на деня, чрез творчество то си да разкрият великата жизнена сила на комунистическите идеи и да внесат своя

активен принос в строителството на комунистическото общество.

Антония МАРИНОВА

urednik при Окръжната художествена галерия

С УСКОРЕНИЯ РИТЪМ НА ПЕТИЛЕТКАТА

„Секретариатът на Централния комитет на Българската комунистическа партия и Министерският съвет високо оценява приноса на специалистите, инженери-техническите кадри и работниците от химичния комбинат, които изпълниха вълнуващите задачи както по държавния план, така и по целевата валутна програма. Това са редовно от поздравителното писмо на другаря Тодор Живков до колектива на СХК „Свилоза“ в Свищов, което бе най-високата оценка за химичните в цялата история на комбината. Най-високата и най-заслужената! Защото миналата година ще остане паметна в летописа на „Свилоза“ с големите успехи в борбата за претоворване в живота на решенията на Единнаесетия конгрес на БКП и Националната партийна конференция.

Колективът завоюва най-високи резултати в изпълнението на плана през 1978 г. по всички натурални и качествени показатели между предприятията от химическата промишленост и завоюва знамето на трудовата слава на министерството.

Първенци сред сродните предприятия в системата на МХП станяха и комбинатската железопътна гара и фабриката — кухня.

СХК „Свилоза“ е първенец на МХП и по рационализаторската дейност, първи е и в националното съревнование „Дружба“.

А не са изминали още две десетилетия от деня, когато на дунавския бряг край Свищов беше поставено началото на промишления гигант, който днес е единствен производител на изкуствени влакна у нас, осъвременен доставчик на българската лека промишленост и продукцията му се радва на все по-голяма популярност на международния пазар.

И за своето раждане, и за своя възход комбинатът дължи много на безкористната съветска помощ. От 16 ноември 1965 г., когато тук идва първата група съветски специалисти с ръководителя Герман Уряшев, досега през комбината са минали стотици пратеници на съветската страна. Те помагали в строителството, в усвояването на сложната техника, из-

граждаха професионалните навики на днешните стопаня на „Свилоза“. И учениците се оказали достойни за своите учители.

Миналата година надплановата продукция се измерва с 1472 т целулоза, 772 т влакна, 96 т коприна, 37 641 000 квч.

СХК „Свилоза“

един от най-крупните промишлени комплекси за производство на изкуствени влакна в Европа. Комбинатът е пример за съвременна автоматизация на всички технологични процеси. В него са внедрени най-прогресивни технологии по лиценз и доставка на заводи и фирми от СССР, ЧССР, Япония, ГФР, Швеция, Австрия, Швейцария и др. Тук за първи път в света са произведени полинозни влакна на базата на букова вискозна целулоза.

СХК „Свилоза“ произвежда вискозна целулоза, бели, матирани и нематирани полинозни влакна, бели, матирани и обогатени модифицирани шапелни влакна, натриев сулфат, блестяща, матова и багрена вискозна коприна, пара и електроенергия, резервни части, машини и съоръжения за химическата промишленост.

електроенергия. Задачата за обществена производителност на труда е преизпълнена с 52 на сто, икономисани са суровини и материали за 2 439 000 лева, а ефектът от внедрените рационализаторски предложения е 2 428 000 лева.

В резултат на подобренията в трудовата и технологичната дисциплина на усъвършенстваната организация на труда значително е повишено качеството на продукцията. Произвежданият в Целулозния завод фулфурол има оценка „1“, а полинозните и модифицирани шапелни влакна — памучен тип са първо качество, с което делът на оценяваната продукция на комбината достигна 37 на сто.

Все по-богат става и асортиментът. Разшири се гамата на обогатените влакна и коприни, успешни са опитите за производство на дебели деиети коприна.

С достойни трудови дела посрещат химичните и своя професионален празник. Въпреки затрудненията в първите месеци с осигуряването със суровини и материали, в резултат на упорития труд на хората и подобренията в организацията на труда четиримесечният план на комбината за общата промишлена продукция е изпълнен 102,7 на сто, за изкуствените влакна — 100,6 на сто, за фулфурол — 101,5 на сто, за стокова електроенергия — 101,2 на сто и за резервни части — 112,9 на сто.

Заслугата за тези резултати е на химичните от трите завода — целулозен, шапелен и за изкуствена коприна, на работниците от РМЗ, ТЕЦ, железопътната гара, автобазата. Голем е приносът и на орденосиците и първенците в социалистическото съревнование — носител на орден „Червено знаме на труда“ Петър Петров, майстор по ремонта в ТЕЦ, предавачката в Шапелния завод Екатерина Костова, носител на сребърен орден на труда, пренамотвачката от ЗИК Иванка Пелова, носител на бронзов орден на труда, отличниците на МХП Борка Кирилова и Велико Борисов, четиридесет и двамата носители на значката „Първенец в социалистическото съревнование“ за 1978 година. И сега те са в челните редици на колективна, който крачи уверено към голямата цел — преизпълнение на годишния насрещен план по всички показатели.

Страницата се посвещава на всеотдайния колектив на СХК „Свилоза“ — Свищов по случай Деня на химика — 13 май

Специалистите — в авангарда на техническия прогрес

Неспокойни, търсещи творчество — това са специалистите от СХК „Свилоза“. Плодовете на тяхната всеотдайност могат да се срещнат на всяка крачка в комбината. Усилията на този чеден отряд на многохлядния колектив са насочени в много посоки, но главната е дълбочинната преработка на суровините и разработката на безотпадни технологии. И 1978 г. донесе много нови решения в тази област, чийто ефект се мери с милиони.

От отпаден кондензат бе усвоено производството на внасяния досега фулфурол, на три вида нови бели и цветни влакна. От прекратяването на вноса им само през 1978 г. на народното стопанство бяха спестени 1 300 000 валутни лева. Започна производството и на течен натриев сулфат, с което при пълен капацитет на Завода за изкуствена коприна ще се икономисват годишно 400 000 лева.

Съвместно с колектив от БАН е разработана високоефективна технология за предварително почистване на отпадния въздух от сероводород. Полученият натриев сулфид се използва в Целулозния завод, като по този начин се освобождават около 3000 т натриев сулфат като стоков продукт.

Направени са опити за производство на обемни прежди от типа на мохера от бяла и цветна вискозна коприна. Интересът към тях е много голям и това производство ще се разширява все повече.

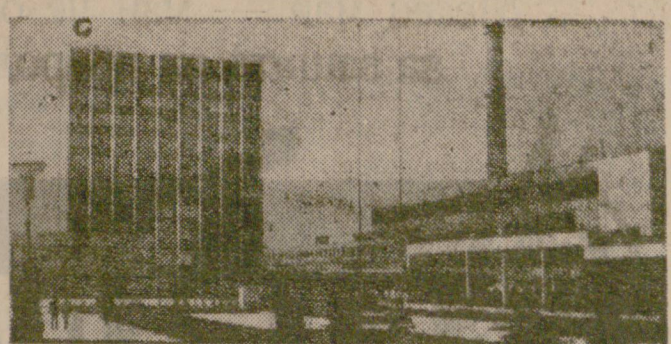
Произведени са и 20 т негорим влакна, за чието прилагане в леката промишленост те-

първа се разработват технологии.

Големи и отговорни са задачите, които си поставят творците на техническия прогрес в комбината и през тази година. Вече се проектира инсталация за техническа „Карбоксил, метил, целулоза“, правят се разработки за внедряването на производство на фини влакна — памучен тип, пред завършване са проучванията за оползотворяване на отпадния кабел при производството на вискозни влакна и коприна, проучват се условията за разширяване на асортимента на Завода за изкуствена коприна.

Трудно могат да се изброят всички, които работят за бъдещето на комбината. Но не могат да се отменят най-добрите от тях — колективът с ръководител инж. Никола Мидов, който миналата година бе първенец не само сред рационализаторите в комбината, но и в окръга, колективът с ръководител инж. Титко Чунев, работникът Недко Стефанов от Завода за изкуствена коприна.

Наред с изпълненото на преките си служебни задължения творците от комбината не жалият нито сили, нито време в името на усъвършенстването на производството, на внедряването на нови технологии и производства. И в създадените условия за пълно разгръщане на творческите възможности на инженерната мисъл в СХК „Свилоза“ е залогът за техните нови, още по-големи успехи.

Командната зала на ТЕЦ

Икономите — в центъра на вниманието

Колективът на Шапелния завод е сред първите в трудовата надпревара в СХК „Свилоза“. Миналата година над насрещния план са произведени 772 т изкуствени влакна, вълнен и памучен тип, в различни асортименти и разцветки. Произведени са и 11 866 т натриев сулфат, успешно беше изпълнен и планът за качеството на влакната. В основата на тези успехи е подобренията организацията на труда и реалното отчитане на възможностите на колективния в изпълнение на стратегическата партийна задача за качество и ефективност. През миналата година са спестени 3933 т натрева основа, 2309 т сярна киселина, 1070 т цинков сулфат, 243 т омаслител, 437 т вискозна целулоза и други материали на обща стойност 2 634 000 лева. А общият ефект от икономията на суровини, материали, електроенергия, пара, води и други цехови и заводски разходи е 5 789 000 лв. В резултат на това разходите на 100 лв. стокова продукция са снижени спрямо постигнатото през 1977 г. с 28,29 лева. Най-добри постижения в борбата за икономия има колективът на цех „Химически“ с началник инж. Гошо Гошков и цеховите „Предлелен“ с ръководител инж. Пашов и „Киселинна станция“ с началник инж. Пенчо Иванов.

На какво се дължат тези резултати?

Под ръководството на партийния комитет и първенците на партийни организации бе извършена голяма разяснителна работа сред трудовия колектив, в резултат на което бяха изготвени максимално производствените мисии, подобри се трудовата и технологичната дисциплина и организацията по поддържането и ремонта на оборудването.

За подобряване на производствените резултати допринася и прилагането на 5-то постановление и правилното организиране, водене и отчитане на социалистическото съревнование.

Въпреки успехите, постигнатото не задоволява колектива. Всяка година се разработва специална програма за икономия на суровини и материали, чийто изпълнение се разглежда периодично в партийния комитет, първенците на партийни организации, в трудовите колективи. Стопанското и партийното ръководство с основание смятат, че съществуват още много резерви и затова насочват силите на колектива към тяхното разкриване и оползотворяване. И успехите се множат.

През първото тримесечие на тази година са направени икономии на стотици тонове вискозна целулоза, натрева основа, мазут и други суровини на обща стойност 671 000 лева. Я по всяко лице, че обещанията на колективна да внесе в профсъюзния милиард 1 796 000 лв. от икономии ще бъде преизпълнено.

С достойни трудови дела посрещат химичните от Шапелния завод и своя професионален празник. В повече от предвиденото за четиримесечието са произведени 78 т изкуствени влакна.

В борба за качество и ефективност

УСПЕХИТЕ са постоянен спътник на един от основните заводи в СХК „Свилоза“ — Целулозния. Миналата година планът за общата промишлена продукция бе изпълнен 108,7 на сто. Над плана бяха произведени 1425 т вискозна целулоза и 68 т фулфурол. Себестойността на 100 лв. стокова продукция бе снижена с 2,05 лв.

Сега, в дните пред празника на химичните, днешните графичи за производство на вискозна целулоза се надвишават с 10 т. За първото тримесечие са направени икономии на суровини и материали за 153 605 лв., себестойността на тон вискозна целулоза е снижена спрямо плана с над 20 лв., а ефектът от преизпълнението на плана за качеството е 35 100 лв.

ХОРАТА със своя упорит и всеотдаен труд са в основата на всички успехи на Целулозния завод. Тук работят петима орденосици, 10 носители на значката „Отличник“, много

ударници.

Смяна „Б“ в цех „Дървесно-подготвителен“, с началник Йордан Георгиев, миналата година първа в завода изпълни производствената си програма. С много амбиция и ентузиазъм работят хората от смяната и тази година, но през първото тримесечие бяха изпреварени от своя достоен съперник в социалистическото съревнование — смяна „А“ с началник Александър Попов.

Първенецът на комбината за първото тримесечие също е от Целулозния завод — младежката производствена единица „Старшина I степен Тодор Атанасов“ към елбригатата на сордорегенерационния цех. От този цех беше и първенецът на СХК „Свилоза“ за миналата година — техническият персонал на смяна „Г“ с ръководител Сейфи Кязимов, които сега се нареди на второ място.

Когато става дума за най-добрите производственици, трябва да се споменат и апаратчикът Велико Борисов, най-

добрият изборчик на завода Христо Русинов, варчикът Любен Любенов и още десетки труженници, които могат успешно да се кажат пред Деня на химика.

БЪДЕЩЕТО на завода се гради от упорития труд на колектива. За последните 2 месеца произвежданата целулоза е първо качество, а за тримесечieto е отбелязано възможното най-високо постижение в тази област. И заводът не само задоволява напълно нуждите на комбината, но и произвежда целулоза за износ. Разширява се и производството на фулфурол.

Постигнатото досега нито е предел, нито задоволява колектива. Затова неотстъпната борба за подобряване на трудовата и технологична дисциплина, за пълно разкриване и оползотворяване на резервите се води с много амбиция и всеотдайност. И плодотворно от труда на химичните стават все по-богати.

Спазването на технологичните параметри в оптималните граници — това е задачата на началник-смяната в цех „Главен корпус“ на Целулозния завод Никола Братанов и оператора Иван Павлов.

Територия на младостта

От този завод тръгват пестроцветните нишки, които после в предприятната на леката промишленост се превръщат в стотици красиви изделия. Произвежданата тук в различни разцветки и асортименти коприна се радва на все по-голяма популярност, на все по-голямо търсене. И затова стремежът на колектива е не само да увеличава производството, но и непрекъснато да подобрява качеството.

Особено успешен за химичните бе април, който те обави за ударен. И наистина го превърнаха в ударен — през месеца бе постигнато рекордно производство за цялата история на завода.

Пролетните дни донесоха още една радост за колектива. В съревнованието „Дружба“ сред предприятия на Министерството на химическата промишленост, в които наред с българите работят и съветски специалисти, Заводът за изкуствена коприна завоюва първо място за 1978 година.

Територия на младостта — това е може би най-важното определение за завода. От всичките 34 младежки производствени единици в комбината 8 са в Завода за изкуствена коприна. И когато стане дума за най-добрите от тях, неизменно се споменава и бригада „Лилия Карастоянова“. Миналата година тя изпълни годишния си план още 1 ноември, неизменно е сред първите в общокомбинатското съревнование, отличена бе с награда и в съревнованието „Дружба“.

Името си нашата производствена единица получи през 1977 г. — разказва нейният ръководител, секционният майстор Георги Костадинов, — и оттогава винаги се стремим да бъдем достойни за своя патрон. Производствените задачи се изпълняват редовно 130—140 на сто. Убави резултати постигнахме в предпрвоямското съревнование и сега в ударната седмица пред Деня на химика.

Пренамотвач — допреди няколко години тази професия бе непозната в Свищов, а сега именно с нея петнадесетте младежки от „Лилия Карастоянова“ извоюват своя авторитет в комбината, в обществото.

Много може да се разкаже за младежката единица — за собствения кодекс на бригадата, за качеството на нейната работа, за това как през април младежите постигнаха с 10 на сто повишена годност на продукцията от предвидената по норматива. А задружният живот на комсомолците е още едно потвърждение на истината, че най-доброто приятелство се ражда в труда. Колективът се събира често извън завода по различни поводи — културни инициативи, тържества, семейни празници. Два пъти комсомолците са разглеждали Писмото на др. Тодор Живков до младежката и в своята работа, в своя живот се стремят да оправдаят голямото доверие, голямата отговорност. И всеки нов делник на Борка Кирилова, Маргарита Георгиева, Тодорка Великова, Велка Иванова и останалите пренамотвачки от младежката производствена единица „Лилия Карастоянова“ е по-богат от предния.

Министърът на химическата промишленост Георги Панков връчва знамето на първенството на началника на комбинатската железопътна гара Георги Николов.

Месец май — май че беше месец за защита на природата?...

ХУМОР И САТИРА

Покрай гората заплакала и реката

Нека да се поемат инициативи, като тази на самоковци, например: „От Рила до Дунава, щифета чисти води“, които искат да направят от „Искро“ по-чисто да няма. По нас отдавна се е захванала една друга инициатива „От Балкана до Дунава щифета замърсени води“ и сме превърнали река Янтра от Балкана до Дунава в една черна вода или казано по-модерно в един колектор. Понеже стана дума за колектор, то може да се започне с колектора на околния град. По документ акт обр. 16 той е завършен, а в р. Янтра продължават да се вливат отпадните води. Започнали строителите от 9 години да го правят и не го донаправили. Под хотел „Янтра“ е нужно да бъде построен дюкер, т. е. каналът да премине под реката, а такъв няма. Дори и да бъде построен, отпадните води няма да могат да бъдат пречистени, защото пречистителната

станция в края на града не е готова. От предадението 3 млн. и 600 хил. лева са усвоени милион и 600 хиляди. За тази година са предвидени да бъдат усвоени 1 200 000 лева, а са усвоени за първото тримесечие само... 22 000. Щифетата за замърсяване то поемат Захарният комбинат, който денонощно изхвърля 1200 тона шлемпа, вместо да го използва за фураж или дърво, ЖП управление — Горна Оряховица, което мие и изпарява локомотивите и маслените им води безпрепятствено се изливат в реката на с. Крушево, чиято ферма изхвърля торовата течност по старото корито на реката, и след това достига до новото. Не остава назад и Заводът за минераловатни изделия — Полски Тръмбеш, за когото не е предвидена пречистителна станция.

Притоците на Янтра река Росица вместо да минава покрай тучни поляни и ниви минава през разкопани дуп-

ки. За това са се погрижили „Инертни материали“ — Велико Търново, които са вадели баласта и не стига, че са разрушили 460 дка пасища и ниви, но сега се пазарят и не искат да декултивират земята, т. е. да насипят ямките с пръст. По същия начин действат и АПК — Павликени край Бяла черква.

И най-накрая, за да не продължава щифетата бихме задали един въпрос: могат ли хората от Великотърновската районна инспекция за опазване на природата, които се броят на пръсти и отговарят за два окръга, да се преобразят с една голяма безотговорност, продължаваща се години!

Явно, сами не могат! И докато не им помогнем всички, ще плаче реката като гората и ще лее черни сълзи. А след гората и реката ще дойде време да плачем и ние, хората, но тогава ще бъде вече късно!

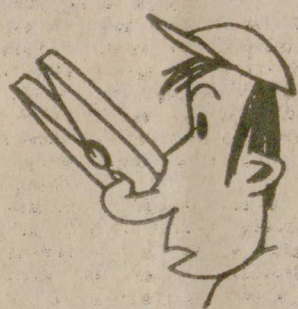
Генчо ГЕНЕВ

В средата на природната среда

Напоследък в Асеново се забелязва интересно явление. Хората се движат със защитни носове. Това е от топлото време и от пролетния вятър, който донася мириса на разлагащите се умрели животни. Те се изхвърлят не на определени места, а безразборно и безотговорно.

Докато асеновчани обаче си зацъпват носовете, то други от Асеново, които трябва да сложат край на това явление, си затупват ушите и не чуват роптането на хората. Екстрасензитивните камioni или закъсняват, или въобще не идват, поради което над природната среда в този район се носи такава яра, та всеки казва: „Да не ти дойде до главата да ни поладнеш в средата.“

Ж. БИСТРИЧКИ
(По сигнали на Г. КОЛЕВ и П. НИКОЛОВ)

В НОВИЯ БЛОК

— Според протокола за приемане в цялата сграда има 147 дефекта. От тях отстранихме 160. Остават още 251...

ЗАВЕЩАНИЕ

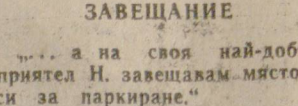
... а на своя най-добър приятел Н. завещавам мястото си за паркиране.

● Някои заседания са като олимпийските игри — важно е участието, а не резултатите.

● Трябва да ни дойдете на гости. На всяка цена. Ваш ред е. Ние ви досаждаме вече три пъти, а вие — нито веднъж...

● Нашата съседка се омъжила. Казват, че мъжът ѝ бил много по-млад.

● Няма значение — с нея той бързо ще остарее.

Две равно на дванадесет

Мариян Джамбазов е добре известен в системата на РПК-Велико Търново като голем новатор. Затова говори и фактът, че в последно време не колкото често е бил уволняван от едни заведения за обществено хранене в града и...

... назначаван в други, за да има възможност да разгръща таланта си. За най-голямо постижение обаче се счита рационализацията му, направена наскоро в ресторант „Явора“ в Ресен, където е назначен, този път временно, да замества излезлия в отпуск управител. Само за 20 дни той успява да направи на пух и прах всички математически закони. Всемайки майка си на работа само за 2 дни, за да мие чаша,

Петър БОРСУКОВ

МЕЧТИ ЧОВЕШКИ

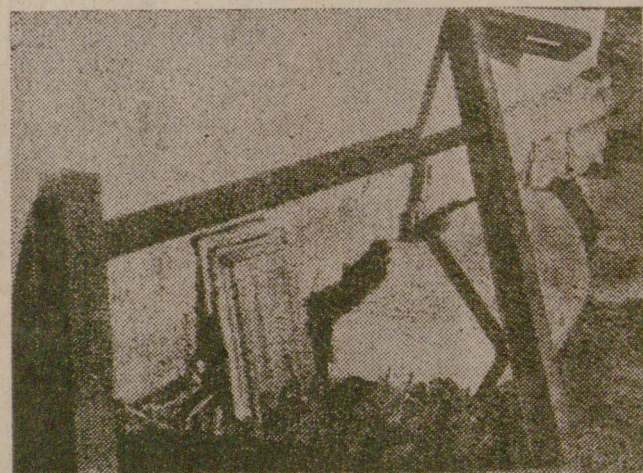
— Ех, след като замърсяваме природата, ако можехме и да я изпириме...

БЕЗ ВИНА ВИНОВЕН

— Назначихме го да опазва природата от нас, а той не може, поради което предлагам да се уволни!...

Теглото на кантара

Не знам дали „паметник“ е най-точната дума. За да съм по-ясен, ще се върна години назад. Защото в случая годишните наистина са решаващи.

И така, може би преди повече от десетина години на някого от тогавашното ТКЗС в Драгомирово му хрумнало да достави един двадесетотонен кантар. Речено-сторено. Но когато кантарът бил доставен на място, се оказало, че поради недоглеждане той бил десетотонен, досущ същия, какъвто стопанството вече имало монтиран. Вместо да бъде върнат обратно, кантарът бил сторен на „подходящо място“ — част от него на припек под открито небе до мелницата край селото, а някоя част в едно помещение в самата мелница. След това редица години, на редица съвещания и събрания, е повдиган въпросът за монтирането на този кантар в овцефермата, но някой не си мръднал пръста да го монтира и така кантарът бил бракуван.

И сега тук-там на открито могат да се видят изоставените около мелницата части на кантара. А в овцефермата кантар пак няма, няма и на какво да се претегли безотговорността на тези, които са похарчили на вятърна кооперативните пари и навярно затова са стояли ненакажани.

Стоил ЕВДОКСИЕВ

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до неделя в киното на читателя ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, „Правдата на домино“ — 10, 14, 16, 18 и 20 часа; малка зала, студентски филми — 15.30 ч. — „Иваново детство“ — 19.30 ч. са; „Детски филми“ — 17.30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа; научно-популярни филми — „От Сан Стефано до Берлин“, „Златото“, „Бокс“, 18.30 часа; „Искра“ — тел. 2-00-43, „Господин татко“ — 10, 13.30, 15.30, 18 и 20 часа; „Десети септември“ — тел. 2-00-54, „Делото Горгонова“ — 15.30 и 20 часа, „Улцана“ — 10, 13.30 и 18 часа.
ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Всички парите и бегат“, „Операция „Тачанка“ от юг“, „Криле или кълба“, кваттал „Калитинен“ — „Желязната маска“, „Реката“, профсъюзно кино „Хар. Стоянов“, тел. 67-61, „Проби снимки“, „Взоръжен и много опасен“, „Взоръжен и много опасен“.

СВИШОВ: „Алеко“ — „Пътят на наркотика“, „Седм хуячки“ студийно кино — „Жена под алияне“.
ПАВЛИКЕНИ: „Линият Стойнов“, „Тридесет децата и Пятото“, „Особен урок“, „Високоим трупове“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Последната година на Беркут“, „Смъртно заблуждение“, „Всички парите и бегат“, ЕЛЕНА: „Хоризонт“, „Фаталната заплата“, „Коникът без глава“, ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Хлябът на моето детство“, „Минала съвръшено“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 24-42, „Службено положение — ординар“, „РВС“, „Правдата на домино“.

СУХИНДОЛ: „Трезвеноост“ — тел. 29-04, „Жълтата кърпа“, „Бегот отива на война“, „Бегот“, „Обичам те“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ачиза“, „Момичелце, искаш ли да са снимаш във филм?“, „Момчето кота 612“, „Роялът“,

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“, „Зона на особено внимание“, „Мистър Питкин“, „Подарения по телефона“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Мески“, „Акция край арсенала“, „Братът на д-р Омар“, „Свиждания“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Понтеков“, „Училищен хал“, „Сераfino“, „Сбогом, полицай“, БЯЛА ЧЕРКВА: „Труд“ — тел. 672, „Очаква ли гражданката Никанорова“, „Спомен от Херкулесовите бани“, „Подарения на черните магьосници“.

ТЕАТЪР
Драматично-музикалният театър „Константин Кисимов“ ще представя:

„Хубавата Елена“ — днес във Велико Търново
„Принцесата на пирка“ — поведелик във Велико Търново
„Продесет против боготомите“ — среда и петък във Велико Търново

„Римска баня“ — четвъртък във Велико Търново
ФУТБОЛ
Северна „Б“ РФ
Чавдар — Етър Дунав — Ветев; Добруджа — Славия; Левски — Кърпаче; Бевоски — Септ. слава; Академия — Ветев; Бдин — Волос; Гигант — Червено знаме; Раковски — Лу догореп; ЖСК-Спартак — Янтра.

ТЕЛЕВИЗИЯ
СЪБОТА — 12 МАЙ
10.00 — „По хълмовете на времето“ — документален филм; 1961 година, 10.45 — Концерт на родна музика, 11.00 — „Пожелайте да видите“, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — „1300 и 35 от тях“, Спортен празник, 14.00 — „Дерус Улаа“ — съветски игрален филм, 16.20 — Реклами, 18.30 — Европейско първенство по спортна гимнастика за жени — директно предаване от Дания, 17.30 — Новини, 17.40 — „Гордостта им расте всеки ден“ — предаване, посетено на Дени на хиника, 18.10 — Поздравите ден концерт, 18.30 — „Приключението на Том Сойер“ — детски игрален филм, 19.45 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „По хълмовете на времето“ — документален филм; 1962 година, 21.20 — „Матриархат“ — български игрален филм, 23.00 — Новини, 23.10 — Европейско първенство по бокс — финали — директно предаване от Кьолн.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА НЕДЕЛЯ — 13 МАЙ
9.00 — ТВ университет „Агра“ — шесто предаване; 10.00 — Телевизионно утро — с участието на чавдарчета и пионери от гр. Славия; 11.00 — Европейско първенство по спортна гимнастика за жени — репортаж; 12.00 — Курс по английски език — 14-и урок; 12.30 — Курс по немски език — 2-и урок; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — 1300 и 35 от тях — Програма за Славия; 13.45 — „От пощенската карта до наши дни“ — предаване по случай Деня на работниците от съобщенията; 17.00 — Поздравителен концерт; 17.30 — „Всичка неделя“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — Панагеа; 20.40 — Новини; 20.50 — Седмичен екран; 21.00 — „Да ва губим да намерим“ — шесто довашки телевизионен филм; трети епизод; 22.00 — Рецитал на Кати Ковач; 22.30 — Новини; 22.40 — „Пробег на мина“ — репортаж.

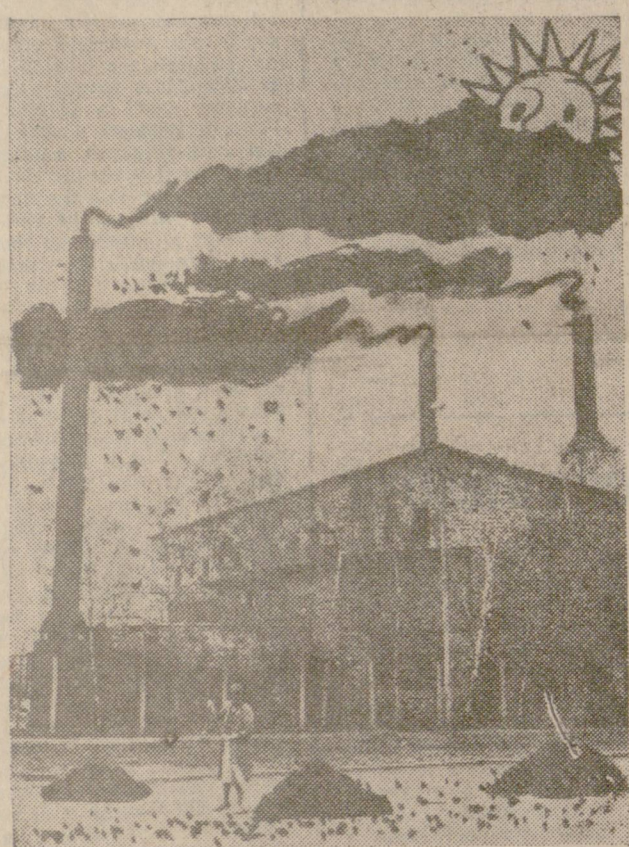
ВТОРА ПРОГРАМА
18.30 — „Приказка“ и „Мастилениот летио“ — детски филми; 19.05 — Атлас; „Япония“; 19.30 — „Пожелайте да видите“; 21.30 — Съветско първенство по мотоциклетизъм на жени — репортаж; 22.00 — Новини — БТА; 22.10 — Панагеа.

ПОНЕДЕЛНИК — 14 МАЙ
17.30 — Новини; 17.40 — „Зави че“ — предаване за пионери; 18.00 — Здраве, общество, време; 18.40 — Музикален преглед; 19.00 — Документален филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — 1300 и 35 от тях — Откриване на програмата за Старозгорски окръг; 20.50 — Театрално студио „Време“; „Когато прилетят летят“ от Олга Кучкина; 23.10 — Новини; 23.20 — Колоездене; „Пробег на мина“ — репортаж.

СЪОБЩЕНИЕ
Юбилейното тържество на основното училище в с. Дяско, Великотърновски окръг, обявено за 16 май 1979 г. се отлага за неопределено време.

ИНДЕКС 21301

Комините

Пред входа на Завода за автоматични везни в Лясковец има три комини.

Те не са нито вино — да вземеш да го изпнеш, та да ти стане весело; нито пък са автомобили — да ги отремонтираш и да ги запратиш някъде. Те са комини. Стоят и пушат, гъшат мазут, понеже паровите централи на Винзавода (с два комини) и на авторемонтния завод „Победа“ (с един комин) работят с мазут.

— Бе, дайда колата на работа — каза ни един везно-производител — и като изляза след работно време, не мога да я позная — черна почерняла...

Голям пушек ще да вдигат тези комини — толкова голям, че ръководствата на Винзавода и АРЗ „Победа“ от него не могат да видят паровата централа, дето е на другия край на Завода за автоматични везни. Работи си тази централа на твърдо гориво с два парни котела, а има монтиран и трети котел и възможности за монтиране на още два. Но от мазутния пушек кой може да види, че централата може да захранва с пара и други предприятия?

— Ше краткото ден — каза ни напътния познат везнопроизводител — и от растителността наоколо няма да остане и помен...

Ние не искаме да си представяме толкова черна картина. Представяме си как един ден в най-близкото бъдеще ще запушат главите на стопаните на мазутните парови централи и те ще се сетят, че има повик за икономии, за опазване на околната среда и така нататък...

Засега обаче пушат само комините.

Бай ДАН
Снимка: ИВАР

МИЛО ТЪРЖЕСТВО

Групата наброяваше около 800 профсъюзни членове. По най-организиран и ентузиазни ран начин тя достигна до „Самодиянските ливади“. Природа омайна — зелена, прохладна и дъхтящи треви, планински ручейки, бистро като съзла на девойка от времето на първите младежки бригади. Въздухът, песен на птички, идлия...

Тържеството започна веднага. След краткото слово на профпредседателя бе даден стартът на надбягването с валици — собствено производство на завода. Булдозистите се състезаваха в дисциплина — бързо и гладко подравняване на терена, а собствениците на автомобили организи-

раха и проведеха „горско рали“. Гръм и трясък огласиха през целия ден девствения простор. Вечерта на победителите бяха раздадени възпоминателни флагчета. Доброволният сътрудник към заводската противопожарна охрана др. Славя Луков запозна присъстващите с проблемите по опазване на околната среда в Сингапур и Мозамбик. С това тържественото откриване на Месеца за защита на природата приключи.

Но природата дълго ще го помни. Тържеството остави в нея дълбоки и неизлечими следи.

Г. ВЪРБИЦОВ